

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по
неділлі і святах.

БУЖОВИНА

Редакція і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Передплата
10 ар.

З руских справ.

II.

„Де як де — каже далі Kurjer Przemyski — а в таборі радикальнім то вже найстрашніший rożgardyasz (замішане). Ту що голова то розум, організація зовсім розпала ся, сварки і особисті колотнечі, недостача зрозуміння правдивих завдань партії, нетакт провідників і т. д. Все те виступило в цілій своїй величі вже перед виборами. Декотрі з радикальних провідників, узнаючи себе за соціялістів, підпирали соціальних демократів, інші виступали завзято против них. Др. Франко став ся нараз великим приятелем людовців, сипнув їм лестними словами в Житю і Слові і вірючи в поміч п. Стапінського, поставив свою кандидатуру в Перемишлі в V. курії против обив. Гудеца. Дятого при виборах виїшов з урни один з найпоганійших галицьких карьеровичів, демократ др. В. Левіцький. Але менше о те. Селяни, котрі щодня з уст агітаторів радикальних і соціал-демократичних чули, що соціялісти і радикали то дві братні партії, мусіли дуже чудувати ся, коли побачили між ними борбу. Отже прийшли до пересвідчення, що „хтось крутить.“ В той спосіб тактика декотрих радикалів здеморалізувала селян під взглядом політичним. Вина того паде зовсім на сумління д-ра Франка, котрий в остатних часах завзяв ся очевидно робити один нетакт за другим.

Ту пригадує К. Р. статю Франка про Міцкевича і его відзив, що не любить Ру-

синів. Так само, як Діло, так і К. Р. не наводить з сего відзиву про Русинів слів Франка, котрі змінюють зовсім змісл відзиву, а то: Франко каже, що лише руска інтелігенція ему не подобає ся, а не сам нарід (люд). На таку ересь чей всі зголимо ся. — Відтак читаємо далше в Кур. Р., що Франко „має мабуть вицофати ся на якийсь час з публичної діяльности. Ходять чутки, що має покинути Галичину і виїхати до Відня, де ему соціальні політики тамонні мають постарати ся о посаду при котрійсь часописи.“

„Та приязнь з соціальними політиками віденськими — читаємо далше — то також спеціальність руских радикалів, котра свідчить о цілковитій недостачі звичайного політичного нюху. Замість зближати ся до одного живого жерела життя політичного, яким є соціальна демократія, рускі радикали вподобали собі соціальних політиків, зібраних коло Zeit, а званих у Відні іронічно „Special-Paralitiker“. Та група виступила дуже шумно, але вибори до парламенту найлучше показали, що не має ніякої сили і будуччини. Отже зараз по виборах Франко приїхав до Відня для наради над маніфестацією антибаденівською з причини виборчих насильств. Замість удати ся до соціальних демократів, котрі з великою готовістю причинили би ся до звеличання демонстрації, Франко скликав довірочні збори соціальних політиків, на котрих виступив против соціальних демократів, за що дістав добру відправу від кількох товаришів віденських, що були на зборах.

На протестаційнім зборі не появил ся

ані Франко, ані посол Яросевич, а радикалів репрезентував др. Данилович. Говорив дуже лихою німеччиною і то аж по промові народовця Могильницького, котрий після руского звичаю ударив в струну найобскуренійшого австрійського льоялізму. Фрази о вірних властям Тирольцях веходу переплітали ся з заявами непорочного чорно-жовтого патріотизму (у Могильницького? *Ред. Бук.*) — і будили тільки несмак у зібраної майже самої соціально-демократичної публіки. Аж тов. Дашинський на жадане зібраних порушив цілу справу в спосіб властивий, причім дуже добре висміяв невідповідні безнастанні запевнення о льояльності і австрійським патріотизмі. Др. Адлер вказав Русинам на соціальну демократію як на одинокого оборонця і покровителя всіх угнетених, притім оборонця сильно зорганізованого, з котрим правительство мусить числити ся. Взагалі маніфестація доказала цілковиту нездарність Русинів.

До парламенту, як звісно, увійшли три Русини-опозиційністи: о. Танячкевич, др. Окуневський і др. Яросевич. Про першого трудно щось сказати: є то одна з найкомічнійших фігур в парламенті, ніхто его поважно не бере. Другий — др. Теофіль Окуневський — фігуруючий все яко радикал, з правдивим радикалізмом по правді не має нічого спільного і не знати, по що заняв місце на лавах опозиції. Є то опортуніст чистої крові, що крутить ся на всі боки, раз остро сварить Баденіого, другий раз робить „коншахти“ з ним. Яко політик є просто темним (niepoczytalny). Третій з круга опозиційних Русинів — др.

4) Як чоловік зійшов на пана.

Оповідане
ВЯЧЕСЛАВА БУДЗИНОВСКОГО.

(Дальше.)

В душі Стефана виринули два образи: Галька і школярка. Віь порівнював їх з собою.

Мовчки зайшли в вузку алею. Густиий пліт корчів і дерев, котрих корони сходили ся над їх головами, не допускав світла тисячів ламп електричних, що як море зір сияли на площі вистави. Місяць також десь задів ся, і в алеї було темно, що й одно одного не бачило.

— Як ту темно, як ту темно. Аж страшно!
— Ще погубимо ся. Держить ся мене — і подав їй рамя.

— Як гарно грають. На горі, серед того гамору не виходить так гарно.

— Так сідаймо і послушаємо хвилю.

Стефан вимацав палицею лавку і усіли. Він опер руку о поруче лавки і бавив ся єї косою. Доки музика не скінчила, они мовчали.

— Чули ви, панно Галю, як они закінчили? Що ви скажете на таке закінчене: моя Галю ти єдина?...

Не ждучи на відповідь, пригорнув Галю

сильно мов кліщами до себе і витиснув горячий поцілунок на єї устах. Она не відповідала нічо, але і не боронила ся, не виривала ся з его обіймів. Сперла голову о его груди і без протесту відбирала его поцілунок. Було темно, тож Стефан не міг бачити, якою утіхою сияло єї лице, як она на-пів отвореними устами усміхала ся — розкішною, лагідною усмішкою, як дитина у сні.

* * *

Ніколи ще не учив ся Стефан з такою охотою, як на другий день. І на гадку не прийшло ему виходити на зустріч школярці. Вечером блудив знов з Галею в парку і пояснював їй зміст нової своєї праці, до котрої материал уже зібрав був і лиш викінчене відложив на час поієнті. Галя слухала уважно і вдвляла ся в него мов в зорю.

— Если ему удасть ся викінчити працю після того пляну, — думала — стане він найславнійшим чоловіком у нас.

Їй ще більше залежало на удачі, як Стефана. Она все марила о тім, щоби его слава гомоніла широко-широко, не лиш в краю, але і поза его границями. Зайшли знов в ту саму темну алею, що вчора і усіли на лавці. Розмова урвала ся. Галя зачала була о чімсь говорити, але він збув єї пів словом і она замовкла. Стефан бив ся з думками, та не міг дійти з ними до ладу. Галя обхопив нервозний несупокій,

Була певна, що він не може рішити ся, чи має докінчити се, що вчора зачав був, чи лишити річ в завішеню. Хотіла зразу сама завести розмову на сей предмет, щоби потягнути его за язик. Бояла ся лиш, що если незручно возьме ся до діла, сама поспеє справу.

— Щось довго надумує ся — міркувала.
— Видко, що не може ще рішити ся. Чи не ліпше буде за язик не тягнути?

— Ходім між люди — перервав мовчанку Стефан.

— Дихий знак — подумала, і несвідомо сіннула его за рукав і прислувала лишити ся.

— Сидіть ще троха. Тут так тихо, так любо... Чому ви так замовкли? Маєте яку журу? Чи може розважаєте щось дуже важного?

— Важне оно є, але мені час ще о тім думати.

— Не вільно мені знати, о чім ви так думаете?

— А вам се на що?

— Так... Ви-ж знаєте, що я дуже цікава.

— А може се для вас й ліпше було би, если би ви сего не знали?

— Ліпше — ліпше? — ледви чутно вишентала. — Тепер я ще цікавійша. Тепер я вас прошу. Скажіть — і вхопила его руку — скажіть!

Стефан нахилив ся до неї і шепнув:

— Галю! ти любиш мене?

мовчати, так як мовчить тепер „старий Plauscher“, що зачепив ся був з п. інспектором Поповичом та набрав ся лише встиду, бо правда вийшла на верхи, як олива. Якби я був краєвою шкільною радою, а притім Русинів не любив, то би зараз скинув п. Омеляна з інспекторства, бо він своїм щирим старанем о просвіту руского народу псує „Geschäft-и“ і ромунам і полякам і жидам. Ану, панотче старенький, не спи! В жовтні мають скликати державну раду... свенить собі ще одну орацію, — а п. Омелян готов! я вам додаю концепту н. пр. про Дарієву сїчкарню, котрою мав собі один школяр пальці відтяти. Запитайтесь там раз остро: чому п. Попович не уважає лучше на учительські сїчкарні?! На тих сїчкарнях ріжуть сїчку для Буковинських Вѣдомостей.

До побаченя, чесні панове і всі „ершені“! — Ваш змучений руский Сенека.

НОВИНИ.

Чернівці, дня 30. липня 1897.

Конкурси розписані на посади: учителя при 1-кл. школі в Кирлибабі, кімпольонського повіту, з рускою і німецькою викладовою мовою з речинцем до 24-го серпня; старшого і молодшого учителя при 2-кл. школі в Панці з рускою мовою викладовою, учителя при новозасянованій 1-кл. школі в Панці з рускою викладовою мовою, двох учителів і молодшого учителя при 4-кл. школі в Драчяцях з рускою викладовою мовою і молодшого учителя при 6-кл. школі в Сторожинцях з німецькою, рускою і волоскою викладовою мовою. Речинець до подання на ті посади до 15-го серпня с. р.

Поголоски. Ходять слухи, що в кількох краях австрійських наступлять небавом зміни начальників. Певно лише одно: що теперішній краєвий президент Каринтій Шмід-Заверов в найближшій часі піде на пенсію. Люблянський Slovensky Narod наводить яко кандидатів на те місце секційного шефа в міністерстві шкільництва гр. Білянта-Райта, радника долішно-австрійського намістництва бар. Джіованеліого, буковинського краєвого президента гр. Гоеса і радника двору в міністерстві внутрішніх справ бар. Чапку. Се не перший раз, що гр. Гоеса звуть есентуальним наслідником каринтійського президента, значить, така комбінація має за собою деяку імовірність. Щось безпечного годі тепер в сій справі сказати.

рішити ся, туди або сюди. Тепер і сам не знав, на чім стоїть, і дівчину лишив в пригноблючій невенности. Думав над виходом.

— Найліпше здає ся було би, повернути давніші, виключно приятельські відносини і наразі о тій дражливій справі мовчати. Колись, як буде час, трафить ся вже нагода, справу остаточно порішити. Біда лиш в тім, що она уже рішила ся. Она мене цілком певно любить і навіть мені се вже сказала. Она не може о тім довше мовчати; хоче і мусить мати відповідь, хоче мати певність. Такі неутральні відносини не будуть для неї дуже приятні. Ну! і не менше для мене, если знаю, що она кожної хвили жде, чи не зачну о тій справі. Ні! Такий спосіб виходу цілком неможливий. Ліпше на якийсь час цілком усунути ся.

По хвилевім намислі і той плян видав ся непрактичний. Ану-ж она змінить ся, если я усуну ся? Єї симпатії остигнуть, або й звернуть ся до кого иншого? Ану-ж напевне ся до неї той давний єї конкурент, з котрим она до сїх симпатизувала? Ні! до сего не можна допустити.

(Дальше буде).

Пронав лет з 4000 зр., котрий надав дня 12-го с. м. тутейший банок рільний до банку Union в Сереті. Помимо всяких старань не можна було віднайти той лист. Одного урядника поштового засуспендовано і заряджено против него дисциплінарне слідство.

На шляху залізниці поміж Коломиєю а Отинією мав, як зачуваємо, сеї ночі осунути ся наші залізниці на дуже великім просторі. Чи так справді є, годі було нині докладно розвідати, але поїзди і почта зі Львова і Відня не прийшли нині до Чернівців.

Таємничий злочин. В Ниредьгаза на Угорщині відкрила жандармерія таємничий злочин. В темній, забутій пивниці нашли паку на півтора метра довгу, а звідтам чули якийсь не виразний шелест. Коли отворено паку, нашли там скулену 17-літню, глухо-німу Юлію Немет, котра знаками дала знати, що довго вже нічого не їла. За злочинцем шукає жандармерія, але доси не удало ся їй его віднайти.

Der Mojsze macht sich grojss! Маніфест до жидівської молодежи розкинули в Галичині незвістні агітатори жидівського руху, зверненого против християн. Маніфест сей зазначає, що теперішня хвиля є рішачою для народу жидівського; тепер рішає ся судьба жидів, а нема їм чого боятися, бо они призначені до великих, високих, небувалих діл... „Цілий сьвіт — сказано в маніфесті — уоружує ся до борби против жидів. В Галичині в богато місцях прийшло до стички, пляла вже кров жидівська перед нашими очима в Ходорові і Східниці, а сьвіжо в Тарнові... Видите, що відвічний ворог підніє голову і сильними ударами бе в лихі ліпянки жидівські, нищить все і ломить. Пролетарят наш гине під утиском, zagrożений є і стан середній, zagrożена інтелігенція, занепокоєний капітал; цілий люд боре ся о жите-буте!“ Маніфест звиває охотників жидівських на всесвітний конгрес жидівський до Базилей, кажучи: „Богато маємо сказати братам нашим. Розкажемо їм про великодушність панів Галичини, котрі за пару віків вірної служби платять нам переслідованем“... Зі слів тих виходить, що ніби щось поспувало ся в „braterstw-i“ межі шляхтою в контушах а шляхтою в халатах... Зміст сего маніфесту, ніким не підписаного, нагадує жидівську поговорку: Der Mojsze macht sich grojss...

Небезпечний суперник. Нам розповів один „шадхен“, т. зн. жидівський посередник для всяких супружеств, що тепер ему тяжко приходить ся жити. Відколи в Чернівцях завели електричний трамвай, панни їздять ним цілий день і там знають ся з многонадінними молодцями. З того вийшли доси два заручини. Коли в місті розійшла ся о тім вість, панни відвернули ся від всяких посередників і їздять трамваем. „Шадхен“ мав би велику охоту, покликати електричну спілку перед суд до одвічальности за нечестне суперництво.

З журналіста став міністром. В Нідерляндії зложено тепер нове міністерство, а в склад его входить яко міністер внутрішніх справ Геман Борґезіус. Він розпочав свою карьеру яко сотрудник газети Vaterland і головою писав справоздана з парламенту; опісля став начальним редактором тої газети. Мабуть се перший випадок в історії парламентарного жита, що хтось так скоро замінює редакторську теку на міністерський портфель. Рускому редакторови таке ніколи не зможе лучити ся.

Тінь відгуку. Учений професор Boys спостеріг недавно тому, що філі відгуку від глухого шелесту кидають тінь. По сильнім стрясеню повітря, при вибуху 30 кіля динаміту, переходить поперед глядача тінь, а сю тінь уважає Boys філею відгуку, що постунає наперед зі стрясенем повітря. Учений професор робив свої спостереження серед користних обставин і каже, що тінь має форму чорного циліндра чи перетяга, котрий чим дальше тим більше розширює ся. Доси не міг Boys відфотографувати тої тіни, але він переконаний, що се ему удасть ся.

Особливий артист. Маларі і рисовники, котрі в браку рук послуговують ся ногами, не належать уже до рідкостей. Суть і такі люди

без рук, що дуже гарно потрапляють писати ногою. Однак одиноким є без сумніву безрукый артист Bartram Hiles, котрий послугоє ся в малюваню і рисованю устами, уживаючи до впровадження в рух оловців і пензлів — губи і зубів. Hiles уродив ся в Bristol в Англії. Коли мав вісім літ, переїхав его трамвай, котрий поторощив ему обі руки так, що мусіли ему аж по рамена відтяти.

Родичі хлопця були люди маєтні; ддятого відчув він подвійно своє каліцтво, тим більше, що мав великі здібности до рисунків, а в школі професор вчив его за дармо понад приписані години. Хлопець вивав тоді на гадку, помагати собі в рисованю устами. З невіданою в тім віку відвагою і витревалостю малий Hiles забрав ся до праці і по двох літах дійшов найперше до того, що вмів писати, потім каліграфувати, а вкінці рисувати зовсім свобідно правильні лінії. Не мав ще одинацять літ, коли в школі звернув на себе загальну увагу учителів і товаришів удачним виконанем рисунків. Того самого року дістав другу нагороду за рисунки. Заохочений тим поведженем, подав ся на кандидата до школи штук красних і его прийняли; маючи літ тринадцять, зложив іспит з дуже добрим успіхом до школи технічної, а в шінацятім році жита мав уже своїх учеників. Его гарті рисунки на виставі штук красних в Bristol рішили о его будучій судьбі. Один любитель мабув їх за досить високу ціну, місцеві письменники згадали о тім, заінтересували ся загальною молодим артистою, незрівнано талановитим і в такий незвичайний спосіб працюючим; одержав кілька замовлень, котрі запевнили ему бит.

Тоді міг здійснити свої мрії: поїхати до Лондону і до Парижа. Працюючи дальше невтомимо, одержав срібні і бронзові медалі, грошеві нагороди на виставах і конкурсах, а всі вакації перебував в музеях і галеріях, досконалячи ся в своїй штуці і образуючись з кожним роком. Послухавши ради знатніших людей, посьвятив ся спеціально штуці декоративній і в тім напрямі є тепер перворядним артистою.

Bartram Hiles єсть нині одним з наймодніших маларів в Англії. Королева Вікторія і княгиня Валлі купують его образи; ілюстровані письмення репродукують его мотиви декоративні, першорядні фірми меблів зголошують ся до него по взори. Твори его відзначають ся надзвичайною чистотою рисунку і дуже гарним кольоритом. — Ось до чого доводить витревалість і праця, навіть у каліки.

Телеграми „Буковини“.

З дня 30-го липня 1897 року.

Будапешт. Між правительством а опозицією мало вже прийти до порозуміння; опозиція покине обструкцію, за те §. 16 карної процедури буде змінений.

Білгород. Король Александер виїде на другий тиждень до Карльсбаду.

Филипополь. Вирок в процесі Бойчева оголошено вчера пізнім вечером. Дечка Бойчева і Новеліча засуджено на досмертну вязницю, Василіева на 6²/₃ літ тяжкої вязниці. Окрім того мають Бойчев і Новеліч дитині убитої Анни Сімон заплатити 5000 франків відшкодованя. Николая Бойчева увільнено цілковито.

Ліссабон. Против заряджень правительства для придавлення републиканців повстав величезний рух. По містах стереже військо спокій. Кажуть, що богато генералів і офіцерів будуть обжаловані о зраду державну.

БУРСА

„Народного Дому“ в Чернівцях.

дасть в році шкільнім 1897/8 ціле удержане і над- зір 30 питомцям, передусім ученикам 1. і 2. ру- скої класи гімназійної, а тільки винятково з особливих причин і ученикам інших шкіл. Оплата виносить 2 зр. на інвентар, 1 зр. півріч- но за пране і 15 зр. місячно за удержане, плат- них з гори. Питомці мусять виказати ся, що ма- ють три рази змінити біле на постіль, 6 пар бі- ля, 4 ручки, 6 хусточок до носа, 2 пари обуви і добру одіж; без того не вільно буде ніякому питомцеві спровадитись до бурси.

Поданя о принятє до бурси треба вносити до кінця серпня с. р. Ученики, що ставлятьсь муть до вступного іспиту до 1. рускої класи гі- мназійної по вакаціях, мають внести поданя о принятє до бурси також до сего терміну; рішене о їх принятє западе в день самого іспиту. В по- данях, підписаних родичами, треба означити до- кладно, кільки хто обовязуєсь платити місячно. Принятє зависіти буде головно від висоти мі- сячної плати, однак ученики з недостаточним поступом і невідповідним поведенем не будуть зовсім приняті.

До кожного поданя треба прилучити по- слідне свідощтво шкільне, а до подань о зниже- не місячної плати ще й свідощтво неможности, підписане урядом парохіяльним, громадским, по- датковим і катастральним.

Заряд бурси доложив всіх старань, щоби питомці мали здоровий харч і старанний догляд.

„РУСКА БЕСІДА“ в Чернівцях

улиця Петровича ч. 2.

має на складі отей свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“

для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за роч- ник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“

сузна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр.

„Слова правди і науки“

з поезій Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток

для чемних діточок.“

32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Дарунок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр. На поштову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кож- ду поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакція „Буковини.“

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ ВІД ДНЯ 1-го мая 1897 після часу середно-європейского.

відходять з Чернівців						приходять до Чернівців						
до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурду- жєнів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гат- ни, Гадікфальви, Глібокої	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Боїна, Но- воселіці	645	430	—	—	—	з Новоселиці, Боїна, Са- дагури	—	1113	950	—	—	
з Глібоки						до Глібоки						
до Карачева, Сторожин- ця, Бергомету, Межибро- дів	814	535	—	—	—	з Межибродів, Бергомету, Сторожинця, Карачева	635	1037	800	—	—	
Перший поїзд іде на шляху Бергомет, Межиброди від 1-до марта до 3-го вересня що вівтірка і п'ят- ний.						Перший поїзд іде на шляху Бергомет Карачів тільки в понеділок; другий поїзд на шляху Бергомет-Межи- броди тільки від 1. липня до 31. вересня що понеділка і четверга; третій поїзд не іде в понеділок.						
з Гадікфальви						до Гадікфальви						
до Радівців	610	1003	228	612	805	з Радівців	542	855	115	550	747	
з Гатни						до Гатни						
до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполонгу	1010	201	—	—	—	з Кімполонгу, Вами, Гура- гумори, Качики	1258	625	—	—	—	
з Іцкан						до Іцкан						
до Сучави	327	630	1009	216	718	зі Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами						до Вами						
до Рус-Молдавиці	346	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиці	842	1259	204	322	545	905
Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на стациях Вами, Драгоша і обох Молдавицях.						Поїзди ходять від часу до часу. Розвідатись мож- на на стациях Вами, Драгоші і обох Молдавицях.						
з Карачева						до Карачева						
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, нічний кожної днини.						Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка.						

□ поїзди поспішні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно європейский іде о 46 минут пізнійше від черновецкого часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано і зазначає ся підчеркне нем минут.

„РУСКА БЕСІДА“ в Чернівцях

улиця Петровича ч. 2.

має на складі отей свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“

для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за роч- ник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“

сузна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр.

„Слова правди і науки“

з поезій Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток

для чемних діточок.“

32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Дарунок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр. На поштову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кож- ду поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакція „Буковини.“

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

Хто хоче мати
добру і дешево
МАШИНУ до ШИТЯ,
най удасть ся до мене, то певно не пожадує. Нові продаю дешевше як всюди, а употреблені, ще добре удержані почавши від 20 зр. і то за готові гроші і на виплат. Хто купить у мене нову чи стару машину, за реперацию не потребує журити ся, бо я роблю тую безплатно через цілий рік.
Русини, удавайте ся до мене, бо я також Русин і обслужу Вас по братньому
З поважанем
В. Данилевич,
машиніст у бровари Штайне-ра в Чернівцях, при ул. зе-лзничній (Bahnhofstrasse) ч. 26.

Для панів учителів!
INSPECTIONSBERICHT,
Jahresausweis
і Шкільні повідомленя
(Schulnachrichten)
є на складі
в друкарні „Рускої Ради.“
Просимо о замовленя.

ДРУКАРНЯ „РУСКОЇ РАДИ“
в Чернівцях.

Перша на Буковині
РУСКА ДРУКАРНЯ
в Народнім Домі
при улиці Петровича ч. 2.
приймає всякі роботи друкарські в мовах рускій, польській і німецькій.
ДОБІР БУКВ ВЕЛИКИЙ.
Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.
Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарні!

